

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде и по са-
слушању Нашег Министарског Савета, а на основу члана 7.
закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од 16 јула
1898 године, решили смо и решавамо:

Члан I.

Илији Лицкасу, индустријалцу из Крагујевца, даје се
повластица на *фабричку израду буради за цекмез*, с овим олак-
шицама, које ће трајати десет година:

1. Ослобођава се царине и свих узгредних царинских такса на увоз: машина, машинских делова и справа потребних му за уредбу подузећа;

2. Ослобођава се царине и свих узгредних царинских дажбина на извоз буради израђених у подузећу;

3. Дозвољава му се, по такси, сеча церове и букове горе у државним шумама, потребне му за прераду у подузећу.

Члан II.

Повластичар се обавезује:

1. Да ће у подузеће уложити најмање 60.000 динара;

2. Да ће у своме подузећу прерађивати домаће сировине, којих има у земљи;

3. Да ће после пет година бити у подузећу најмање половина радника српски држављани;

4. Да ће обезбедити раденике и њихове породице на случај болести, смрти и онеспособљења, онако као што наређује члан 5. под д. закона о потпомагању домаће радиности;

5. Да ће подузеће прорадити најдаље у року од године дана, рачунећи од дана потписа ове повластице.

Члан III.

Ову повластицу може повластичар пренети на другога само под условима, изложеним у члану 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

1. Кад се наврши десет година од дана њезина потписа;

2. Ако повластичар не проради за годину дана од дана потписа ове повластице;

3. Ако повластичар пренесе повластицу на другога, јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичар је дужан покоравати се законима и законитим наредбама, као и правилницима Министра народне привреде, што их изда на основу закона о потпомагању домаће радиности.

Наш Министар народне привреде нека ово решење изврши.

28. фебруара 1901. год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

*Министар
народне привреде,*

Д-р. М. Ђ. Миловановић с. р.

МИ
АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде а по са-
слушању Нашег Министарског Савета и на основу чланова 7.
и 11. закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од
16. јула 1898. год., решили смо и решавамо:

Члан I.

Г. Г. Антонију Поповићу и комп. и Кости Илићу и комп.,
повлашћеним фабричарима из Лесковца, даје се право да могу,
пored предмета побројаних у члану I-ом дане им повластице
од 31. маја 1895. год., производити и *вунене тканине*, с олак-
шицама побројаним у реченој повластици а за време њезина
трајања.

Члан II.

Све остале олакшице и обавезе, предвиђене у поменутој
повластици од 31. маја 1895. год. остају и даље у снази.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

5. марта 1901. год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

*Министар
народне привреде,*

Д-р. М. Ђ. Миловановић С. Р.

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде и по са-
слушању Нашег Министарског Савѣта а на основу члана 7.
закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од 16.
јула 1898. год., решили смо и решавамо:

Члан I.

Палигорићу и Михајловићу, трговцима из Крагујевца и
Израелу Ј. Русо, банкару из Београда, даје се повластица на
производњу цемента, с овим олакшицама, које ће трајати десет
година:

1. Ослобођавају се царине и свих узгредних такса које
се на царинарницама наплаћују на увоз: машина, машинских
делова, справа, алата и свега другог што служи за уредбу по-
дузећа, а тако исто и на увоз грађе ма од каквог материјала,
која је потребна за подизање подузећа, ако је у земљи нема.

2. Ослобођавају се царине и свих царинских такса на
увоз страних сировина и полупрерађевина, потребних им за
прерађивање, којих у земљи нема.

3. Ослобођавају се царине и свих узгредних такса на
извоз својих прерађевина.

4. Вратиће им се царина и царинске дажбине које су
платили на увозне сировине и полупрерађевине, кад их из-
возе у иностранство, прерађене у своме подузећу.

5. Ослобођавају се свих приреза: окружних, среских и
општинских.

6. Дозвољава им се сеча грађе по такси у државним шу-
мама за грађење зграда, путова, мостова и других подузетни-
чких послова.

7. Имаће првенствено право служити се водама из река,
потока и водопада, придржавајући се прописа закона о водама
и њиховој употреби.

8. Дозвољава им се да са слободног државног или оп-
штинског земљишта ваде бесплатно: камен, песак, шљунак, ла-
порце, гипс, глиновите земље и друге сличне материјале, по-
требне им за подизање и рад подузећа; приватна земљишта
могу добити за тај смер по закону о заузимању непокретних
добара (експропријацији), за потребу грађења железница од 16
јануара 1880 год.

9. Добиваће угаљ из државних рудника по цени колико
државу стаје, у колико претиче преко државних потреба.

10. Добивање државна и општинска земљишта бесплатно, а приватна по закону о заузимању непокретних добара (експропријацији) за потребе грађења железница од 16 јануара 1880. год., — за потребу грађења путова, железница, водовода и канала ради везивања подузећа са путовима, железницама и водама. Но за извршење тих грађевина потребно је одобрење Министра народне привреде и Министра грађевина, а за водове и канале и одобрење санитета.

11. Смањиће им се на српским државним железницама подвозна цена за 25% испод тарифе за пренос: грађе, машина и њихових делова, справа, алата, сировина, полупрерађевина и свега осталог што је потребно за грађење, уредбу и рад подузећа; а тако исто и за пренос њихових прерађевина, кад их извозе ван земље.

По ово смањивање никако не може ићи испод режијских жељезничких трошкова.

Члан II.

Повластичари се обвезују:

1. Да ће у подузеће уложити најмање 300.000 динара.
2. Да ће у своме подузећу прерађивати домаће сировине и полупрерађевине, којих има у земљи.
3. Да ће у подузећу после пет година бити најмање половина раденика српски држављани.
4. Да ће обезбедити раденике на случај болести, смрти и онеспособљења онако као што наређује члан 5. под д. закона о потпомагању домаће радиности.
5. Да ће подузеће прорадити најдаље у року од године дана рачунећи од дана потписа ове повластице.

Члан III.

Ову повластицу може повластичар пренети на другог само под условима изложеним у члану 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

1. Кад се наврше десет година од дана њезина потписа.
2. Ако повластичари не прораде за годину дана од дана потписа ове повластице.
3. Ако повластичари пренесу повластицу на другог, јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичар је дужан покоравати се законима и законитим наредбама, као и правилницима Министра народне при-

вреде, што их изда на основу закона о потпомагању домаће
радиности.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

31. јула 1901. год.

у Смедереву.

АЛЕКСАНДАР с. р.

*Министар
народне привреде,*

Д-р. М. Ђ. Миловановић с. р.

А Л Е К С А Н Д А Р I.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде, а на основу члана 14. закона о потпомагању кланичних предузећа, од 28. новембра 1895. године, члана 7. закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од 16. јула 1898. године, и решењу Нашег Министарског Савета од 19. августа ове године, решили смо и решавамо:

Члан I.

Г. Г. д-р. Августу Шенеу, из Брисела, д-р. Стевану Хаци-Ристићу, из Беча, и Алфреду Пиреу и Едмонду Деману, из Брисела, ради нарочитог приуготовљавања (консервирања) *меса говеђег, свињског и другог, као и сваковрсних животних намирница и пића у стању свежег и природног*, даје се повластица, која ће трајати педесет година, под следећим погодбама:

1. У року трајања ове повластице неће се дати ником другом никаква повластица за приуготовљавање (консервирање) меса у овом облику, у ком га повластичар израђује.

2. Ослобођавају се царине и свих узгредних царинских такса на увоз машина, машинских делова, справа, алата и свега другог, што служи за уредбу подuzeћа, а тако исто и на увоз грађе ма од каквог материјала, која је потребна за подизање подuzeћа, ако је у земљи нема.

3. Ослобођавају се од царине и свих узгредних такса на извоз својих прерађевина.

4. Ослобођавају се непосредних пореза, пореза на обрт и свих приреза, државних, окружних, среских и општинских на фабрику и њене принадлежности.

Али ће плаћати 6⁰/₀ порезе на чисту добит.

5. Добиваће сђ, потребну им ради прераде мяса у подузећу, са 50⁰/₀ јефтиније од тарифе, по којој Управа Државних Монопола буде у даном времену сђ продавала.

6. Смањиће им се на српским државним железницама подвозна цена за 25⁰/₀ испод тарифе за пренос: грађе, машина и њихових делова, справа, алата и свега осталог, што је потребно за грађење, уредбу и рад подузећа; а тако исто и за пренос њихових прерађевина, кад их извозе ван земље.

7. Уступиће им се на бесплатно уживање до једнога хектара празно државно земљиште у месту где буду подизали подузеће.

8. Дозвољава им се сеча грађе по такси у државним шумама за грађење зграда, путова, мостова и других подузетничких послова.

9. Добиваће за грађење путова, железница, водовода и канала, ради везивања подузећа са путовима, железницама и водоводима, државна и општинска земљишта бесплатно, а приватна по закону о заузимању непокретних добара (експропријацији) за потребе грађења железница од 16. јануара 1880. године. За извршење ових грађевина потребно је одобрење Министра народне привреде и Министра грађевина, а за водове и канале и одобрење Санитета.

Члан II.

Повластичари се обвезују:

1. Да ће уложити у подузеће најмање 1,000.000 динара.

2. Да ће подићи зграде у року од године дана, рачунећи од дана потписа ове повластице и да ће у истом року и отпочети рад у подузећу. За гаранџију о испуњењу ове обавезе положиће благајни министарства народне привреде, у року од 3 месеца од дана потписа ове повластице, суму од 20.000 динара, која ће им се вратити ако зграде буду готове у горњем року и ако одмах по том отпочну рад. У противном случају ова сума припашће држави.

3. Да ће прерадити у подузећу: у првој години свога рада најмање тридесет хиљада комада свиња и три хиљаде комада говеди; у другој години најмање тридесет хиљада комада свиња и шест хиљада комада говеди; у трећој години, па све до истека рока повластице по најмање тридесет хиљада комада свиња и петнаест хиљада комада говеди.

4. Да ће у своме подузећу клати и прерађивати првенствено домаћу стоку у мери у којој се она може набавити у здравом стању.

5. Да ће после пет година бити у подужењу најмање половина радника српски држављани.

6. Да ће обезбедити раднике и њихове породице онако као што наређује члан 5. под д. закона о потпомагању домаће радиности.

7. Да ће из својих средстава плаћати марвеног лекара кога одреди Министар народне привреде ради вршења надзора о испуњењу прописа санитетско-ветеринарских и јемства да је сва стока, која се у подужењу прерађује потпуно здрава.

Члан III.

Ову повластицу могу повластичари пренети на другог само под условима изложеним у члану 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

1. Кад се наврше педесет година од дана њезина потписа.

2. Ако повластичари не испуне погодбе изложене у тачкама 2., 3. и 7. члана II. ове повластице.

3. Ако повластичари пренесу повластицу на другог, јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичари су дужни покоравати се законима и законитим наредбама, као и правилницима Министра народне привреде, што их изда на основу закона.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

19. августа 1901. год.

у Смедереву.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

*Министар
народне привреде,*

Д-р М. Ђ. Миловановић С. Р.

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде и по са-
слушању Нашег Министарског Савета а на основу члана 7.
закона о потпомагању домаће радиности од 16. јула 1898. го-
дине решили смо и решавамо:

Члан I.

Душану Сиротановићу, индустријалцу из Београда, даје
се повластица за израду дрвене грађе сваке врсте као и за
израду ветрењача, с овим олакшицама, које ће трајати десет
година:

1., Ослобођава се царине и свију царинских такса на увоз
машина, машинских делова, справа, алата и свега другог, што
служи за уредбу (инсталирање) подузећа;

2., Ослобођава се царине и свију узгредних такса на извоз
својих прерађевина;

3., Дозвољава се да може сећи у државној планини „Тари“
а првенствено у местима званим: Алушка Планина, Манита
Раван, Николића Повор, Тисово Брдо, Палеж, Планина Шљи-
вовица, Бесеровачка Бара, Букова Глава, Буково Брдо, Сува
Главица и Барски До — по три хиљаде комада годишње је-
лових и смрчевих дрвета од четрдесет сантиметра па навише

дебелих, докле такве горе буде тамо било по такси која буде у вредности, ради прераде у подузећу. Ова права његова не спречавају ни у колико државу да у сваком погледу располаже гором у Тари.

4., Спустиће се на српским државним железницама подвозна цена за 25% испод тарифе за пренос прерађевина кад их извози ван земље.

Члан II.

Повластичар се обвезује:

- 1., Да ће уложити у подузеће преко 250.000 динара;
- 2., Да ће израду ветрењача отпочети у року од године дана а осталих дрвених грађа одмах;
- 3., Да ће у подузећу употребљавати српске раденике; и
- 4., Да ће основати раденички фонд за обезбеђење њихово и њихових породица на случај болести, смрти и онеспособљење.

Члан III.

Ову повластицу може повластичар пренети на другога само под условима изложеним у члану 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

- 1., Кад се наврше десет година од дана Краљева потписа;
- 2., Кад повластичар не испуни услове предвиђене чланом II. ове повластице;
- 3., Кад повластичар пренесе повластицу на другога јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичар је дужан покоравати се законима и законитим наредбама као и правилницима Министра народне привреде што их изда на основу закона о потпомагању домаће радиности.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

28. септембра 1901. год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар

народне привреде,

Д-р. М. Ђ. Миловановић с. с.

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде и по са-
слушању Нашег Министарског Савета, а на основу члака 7.
закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од 16.
јула 1898 године и члана 14, закона о потпомагању кланичних
подузећа од 28. новембра 1895. год., решили смо и решавамо:

Члан I.

Г. Петру Јозефу Клефишу, трговцу из Италије, даје се
повластица за подизање модерне кланице у Јагодини ради са-
временог прерађивања свињског, говеђег, овчијег и козјег меса,
с овим олакшицама, које ће трајати десет година.

1. Ослобођава се царине и свих узгредних царинских
такса на увоз машина, и њихових делова, справа, алата и
свега другог, што служи за уредбу подузећа; а тако исто и
на увоз грађе ма од каквог материјала, која је потребна за
подизање подузећа, ако је у земљи нема.

2. Ослобођава се царине и свих узгредних такса, које се
на царинарницама наплаћују на извоз својих прерађевина.

3. Спустиће му се подвозна цена на српским државним
железницама за 25% испод тарифе, у колико овај попуст не
би прелазно испод режијских железничких трошкова за пре-
нос: грађе, машина и њихових делова, справа, алата и свега
осталог што је потребно за грађење, уредбу и рад подузећа,
а тако исто и за пренос прерађевина кад их извози ван земље.

4. Уступиће му се сва сѐ потребна за прераду меса са
50% јефтине од тарифе по којој управа државних монопола
буде у даном времену продавала.

Члан II.

Повластичар се обвезује:

1. Да ће у подузеће уложити најмање 100.000 динара.

2. Да ће у року од године дана, рачунећи од дана пот-
писа ове повластице, подићи кланицу по плану који ће прет-
ходно одобрити Министар народне привреде и да ће у истом
року отпочети рад.

3. Да ће у подузећу клати и прерађивати на савремени
начин годишње најмање 10.000 комада разноврсне стоке.

4. Да ће у подужећу после пет година бити најмање половина радника српски држављани.

5. Да ће обезбедити раднике и њихове породице, на случај болести, смрти и онеспособљења онако као што прописује члан 5. под д. закона о потпомагању домаће радиности.

6. Да ће тачно испуњавати све законске прописе и наредбе ветеринарско-санитетске власти и да ће сносити све путне и друге трошкове које буде изазвао преглед стоке што се коље и прерађује у његовом подужећу.

Члан III.

Ову повластицу повластичар може пренети на другог само под условима изложеним у члану 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

1. Кад се наврше десет година од дана потписа њезина.
2. Ако повластичар не испуни услове члана II. ове повластице.

3. Ако повластичар пренесе повластицу на другог, јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичар је дужан покоравати се законима, законитим наредбама, као и правилницима Министра народне привреде, што их изда на основу закона.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

24. новембра 1901. год.

у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

*Министар
народне привреде,*

Д-р М. Ђ. Миловановић с. р.

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I.

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра народне привреде и по са-
слушању Нашег Министарског Савета, а на основу члана 7.
закона о потпомагању домаће радиности (индустрије) од 16. јула
1898. године решили смо и решавамо :

Члан I.

Г. Г. Карлу Хартману, енжењеру из Хановера, за сада у
Букурешту, и Миловану Р. Маринковићу, из Београда, и њи-
ховим правним наследницима, даје се повластица на ситнеће
дрвета (Holzschleiferei) у вези са стружницом за грађу и за из-
воз дрвета сваке врсте (Holzexport) за прераду дрвета у натрон-
сулфат и сулфит-целулозу, дестилацију дрвета и прераду целу-
лозе и дрвета у папу (Papier) и за извоз и прераду целулозе
у конач, ткања и свилу, — са следећим олакшицама које ће
трајати двадесет година :

1. Ослобођавају се царине и свих узгредних царинских
такса на увоз машина и њихових делова, справа, алата и свега
другог што служи за подизање (инсталирање) подузећа, а тако
исто и на увоз грађе, ма од каквог материјала, који је потреб-
ан за подизање подузећа, ако га у земљи нема.

2. Ослобођавају се царине и свих узгредних такса, које
се на царинарницама наплаћују на увоз хемикалија и других
материјала потребних за прераду производа подузећа, ако их
у земљи нема.

3. Ослобођавају се свију непосредних пореза, и пореза
на обрт и свих приреза : државних, окружних, среских и оп-
штинских.

4. Ослобођавају се царине и свих узгредних царинских
такса на извоз својих прерађевина.

5. Дозвољава им се сеча грађе у ниже означеним држав-
ним шумама за грађење путова, мостова и других подузетнич-
ких послова а тако исто и дрвета потребног за прераду у по-
дузећу по ценама ценовника од 22. децембра 1898. год. ШБр.
13255, повећаним са 50%, што ће вредети за све време трајања
повластице.

6. Имаће права сече државне шуме на Голији планини,
Црепуљнику, Радочелу и Таковачкој планини и свима држав-
ним шумама између ових до реке Чемерне и до реке Моравице
с једне и реке Пбра с друге стране, као и у Муртеници, — у
којима се експлоатација има вршити напред означеним редом.
На томе простору не може се одобрити никоје другоме сеча

дрвета за спекулацију но само за домаћу потребу онима, који на то имају право по члану 48. закона о шумама.

Али ако по извршеном ограничењу шума не би било могуће одобрити сечу горе у напред поменутим местима, повластичари неће имати никаквог права накнаде и сами ће сносити све последице које буду отуда проистекле. Исто тако они ће имати права и користи, ако би која површина по извршеном ограничењу припала горе изложеним државним шумским комплексима.

7. Имаће првенствено право служити се водама, придржавајући се прописа закона о водама и њиховој употреби.

8. Дозвољава им се да са државног и општинског земљишта ваде бесплатно : камен, шљунак, песак и друге сличне материјале, потребне им за подизање и рад подузећа.

9. Добиваће угаљ из државних рудника по цени колико државу стаје, у колико претиче преко државних потреба.

10. За грађење путова, жељезница, водовода и канала добиваће државна и општинска земљишта бесплатно, а од приватних могу експрописати.

11. Спустиће им се на српским државним жељезницама подвозна цена са 25% испод тарифе, у колико овај попуст не би прелазео преко режиских жељезничких трошкова, на пренос : грађе, машина и њихових делова, справа, алата, сировина, полупрерађевина и свега осталог што је потребно за грађење, подизање и рад подузећа; а тако исто и за пренос својих прерађевина кад их извозе ван земље.

12. За време трајања ове повластице неће се давати другима исте овакве повластице ако повластичари испуне услове последњег става члана 6. закона о потпомагању домаће радности од 16. јула 1898. год.

Члан II.

Повластичари се обвезују :

1. Да ће у подузеће уложити у првој години најмање 1,200.000 динара, а до конца пете године, према потреби до 5,000.000 динара.

2. Да ће у своме подузећу прерађивати домаће сировине којих има у земљи.

3. Да ће после пет година бити у подузећу најмање половина раденика српски држављани.

4. Да ће обезбедити раднике и њихове породице на случај болести, смрти и онеспособљења, онако као што прописује члан 5. под б закона о потпомагању домаће радности.

5. Да ће подићи зграде у року од године дана рачунаћи од дана потписа повластице и да ће у истом року отпочети рад у подузећу. За сигурност испуњења ове обвезе повластичари ће, у року од шест месеци, рачунаћи од дана потписа ове повластице, положити благајници Министарства народне

привреде суму од 20.000 динара, која ће им се вратити ако отпочну рад у означеном року.

6. Да ће сечу горе за потребу подузећа отпочети најдаље у року од године дана, рачунећи од дана потписа повластице.

7. Да ће првенствено сећи стабла преко 30 с. м. у пречнику и то она која им се за сечу обележе и која су им потребна, а по употреби ових и она испод 30 с. м. дебљине; но дужни су по напред означеној такси платити и из шуме извести и мања стабла, која се поломе приликом обарања већих стабала а тако исто и здрава стабла оборена од непогоде.

Повластичари су дужни, пре но што сечу отпочну, израдити привредни план, који ће важити, пошто га одобри Министар народне привреде, и о своме трошку вршити потребно пошумљавање у запови у којој врше сечу.

8. Да ће за време трајања повластице сећи у означеним државним шумама:

У првим трима годинама најмање 20.000 стабала годишње, четинара и лишћара (сем букве коју могу, али не морају сећи), што ако не изврше, дужни су платити потпун број стабала до 20.000, по просечној цени оног броја дрвета који су те године исекли а по такси утврђеној овом повластицом.

А од четврте године дужни су сећи најмање 40.000 стабала годишње.

Али повластичари имају право подмиривати сву своју потребу дрвета па ма колико она износила.

Ценовник од 22. децембра 1898. год. ШБр. 13.255 приложиће се овереном препису повластице.

9. Да ће, у накнаду за ослобођење од пореза и приреза, плаћати државној каси 7% од чисте добити подузећа. Тога ради дужни су подносити биланс подузећа сваке године Министру народне привреде који има право контроле над књиговодством подузећа.

Члан III.

Повластичари имају право кад за добро нађу да образују командитно или какво друго правно друштво за извршење радова по овој повластици.

Члан IV.

Ова повластица губи важност:

1. Кад се наврше двадесет година од дана Краљевог потписа.

2. Ако повластичари не испуне услове члана II. ове повластице.

3. Ако повластичари пренесу повластицу на другога, јавно или тајно, противно условима члана 9. закона о потпомагању домаће радиности.

Члан V.

Повластичари су дужни покоравати се законима и законитим наредбама, као и правилницима Министра народне привреде што их изда на основу закона.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.
7. децембра 1901. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

Министар
народне привреде,
Д-р. М. Ђ. Миловановић С. Р.